

ဝိတ်ကျသစ်စာပေ

ဆောင်မျိုးကြီးသိန်းဝင်း

ဂြိုဟ်ရွှေသော စနေဒိမ်ကြီး

စာရေး သူ၏ အမှာ စာ

၁၉၈၆ ခုနှစ် က ကျွန်ုပ် ထောင်မှူး ကြီးအ ဖြစ် အင်းစိန်ဗဟို

အကျဉ်းထောင်ကြီး၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရစဉ် ကြုံခဲ့ရသော ထူးခြားဆန်းကြယ်လှသော ဇာတ်လမ်း ဖြစ်သည်။

လူတိုင်းတွင် မိမိခံစားရသည်နှင့် အမျှ အာဇာနည် အငြိုးအတေး

ထားတတ်သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်၏ “ဂြိုဟ်မွေသော စနေအိမ်ကြီး” မှ

ဇာတ်လိုက်မင်းသားလေး မောင်တင်ထွေးခေါ် မောင်ဘိုနီမှာ အများ တကာထက် ထူးကဲစွာ အငြိုးအတေး ကြီးသူတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဇာတ်လိုက် မောင်တင်ထွေးမှာ မင်းသားကလေးလို ချောမောလှပသူ

ဖြစ်သည်။ ပင်ကိုယ်စိတ်ဓာတ်လည်း ဖြူစင်သည်။ သို့သော် အငြိုး အတေးထား၍

လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ရာတွင် တော့ ဉာဏ်ကောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အလျှောက် လူသတ်မှု (၅) မှု တွင် (၄) မှု နိုင်ပြီး နောက်ဆုံးအမှု တွင် မှ ရုံး၍ သေဒဏ်ပေးခံရခြင်း ဖြစ်သည်။

ရာဇဝတ်မှု ကျူး လွန်ရာတွင် မည် မျှပင် ပီရိသေသပ်ပါစေ ပျော့ကွက်၊

ဟာကွက်တော့ ရှိစမြဲ ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်များ ကို တရားဥပဒေ မျက်လုံးက မြင်တတ်သည်။

ထူးဆန်းတိုက်ဆိုင်သည် ကတော့ ဗိုလ်တထောင်ခေါ် စနေဂြိုဟ် အိမ်ကြီးတွင်

စနေသားသမီး (၅) ဦးအား စနေသား မောင်တင်ထွေးက စနေနေ့များ တွင် ကလဲ့စားချေ

လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ထူးခြားတိုက်ဆိုင်လှသည်။ နောင်တူသည်မှာ နောင်မှရစမြဲမို့

လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သူ စနေသား မောင်တင်ထွေးလည်း နောက်ဆုံး၌ နောင်တရခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘာသာရေး ကို လေ့လာလိုက်စားသဖြင့် ကံကို ယုံပါသည်။
သို့သော် ကံဆိုသည်မှာ အလုပ် ဖြစ်၍ အလုပ်ဖြင့် လက်တွေ့ သက်သေပြသွားသော
မောင်တင်ထွေး၏ ဇာတ်လမ်းမှာ အလွန်တရာမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသည်။

စာဖတ်သူများ ဆင်ခြင်တုံတရား ထားနိုင်ရန်အလို့ငှာ ဤဝတ္ထုကို ရေး ပါသည်။
စာဖတ်သူအားလုံး ကံကောင်းနိုင်ကြပါစေ။

ထောင်မှူး ကြီး သိန်းဝင်း

*

အခန်း (၁)

ကျွန်ုပ်သည် အင်းစိန် ဗဟိုအကျဉ်းထောင်တွင် ၁၉၈၆ ခုနှစ် က ကော့သော င်း ဆီအုန်းစိုက်ပျိုးရေး စခန်းမှ ပြန်လာပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရရာ အမှတ် (၂) အိပ်ဆောင်တာဝန်ခံ၊ အချုပ်ရုံးတာဝန်ခံ ထောင်မျိုး ကြီးအ ဖြစ် လုပ်ဆောင်ရသည့်အပြင် ထောင်တစ်ခုလုံးရှိ ပုံသေပစ္စည်းများ ကိုလည်း ချုပ်ကိုင်တာဝန်ယူရသေးသည်။

ပုံသေပစ္စည်းဆိုသည်မှာ ထောင်အတွင်း၌ ခေတ်အဆက်ဆက်က အသုံးပြု ခဲ့သော ပစ္စည်းများ လည်း ပါဝင်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်အုပ်စိုးစဉ် ခေတ်ကတည်းက အသုံးပြု ခဲ့သော ဘွိုင်လာသံဒယ်အိုးကြီးများ၊ ပန်ကာများ၊ သံထည်ပစ္စည်း အမျိုးမျိုး စသဖြင့် ရှေးဟောင်းပစ္စည်း အမျိုးမျိုး ပါဝင်သလို ပါလီမန်ခေတ်သုံး သော ခလောက် အမျိုးမျိုး၊ တိုက်ပန်းကန်ပြားနှင့် Twelve Tail Clock ခေါ် အချိန်မှန်နာရီများ၊ Everyday လက်နိပ်ဓာတ်မီး အမျိုးမျိုး၊ အရာရှိ၊ အရာထမ်း၊ ဝန်ထမ်း၊ အကျဉ်းသား၊ အချုပ်သားသုံး ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးလည်း ပါဝင်ပါသေးသည်။

အကျဉ်းထောင်ဆိုသည်မှာ ရှေးခေတ်ဟောင်း အိမ်အိုကြီး ဖြစ်သဖြင့် အုပ်ချုပ်စီမံကိုင်တွယ်သူ ထောင်ပိုင်အဆက်ဆက်က စည်းကမ်းတကျ ထိန်းသိမ်းခဲ့သော ကြောင့် မပျောက်မပျက် အခွန်ရှည်ကြာ တည်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အဖိုးတန်ပစ္စည်းဟောင်းများ ထားသော စတိုးခန်းကြီးမှာ ထောင်ပိုင်ကြီးရုံးခန်း အနောက်ဘက်တွင် ရှိသည်။ (၆) လတစ်ခါပင် ဖွင့် ဖြစ်ဟန် မတူ။ အခန်းမှာ အလုံပိတ်အခန်း ဖြစ်သည်။ အခန်းတွင် ဝင်လျှင် အသုံးပြုနိုင်ရန် (၆၀) ဝပ် မီးလုံးကလေးတစ်လုံးသာ ရှိသည်။

အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် အောက်သိုးသိုး အနံ့က မွန်ထူနေပြန်သေးသည်။
လေဝင်လေထွက်ကလည်း မရှိပြန်၊ ကြိုးသမားများ အား ကွက်မျက်ပြီး အမှတ်စဉ်အလိုက်
သိမ်းဆည်းထားသော ကြိုးများ က အနံ့အသက်လည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်
ထိုအခန်းထဲသို့ ဝင်ရလျှင် တစ်ဦး တစ်ယောက် တည်း မဝင်ကြဘဲ အဖွဲ့လိုက်
စုပေါင်းဝင်ရောက်ကြသည်က များ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကိုင်ရသော ပုံသေပစ္စည်းများ မှာ ထိုစတုရန်းထဲ၌ သာမက
ရိက္ခာဂိုဒေါင်နှင့် အလုပ်ဘက်ဝင်းစတိုးခန်းအပြင် တစ်ထောင်လုံး၌ အနံ့ရှိသည်။

အကျဉ်းထောင် ပုံသေပစ္စည်းများ ကို မည် သည့်အရာကိုမျှ မကိုင်ချင်ကြပါ။
ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ နှင့် ခေတ်သစ်ပစ္စည်းများ ပါဝင်ပြီး စာရင်းမနိုင်၍ မစစ်ဆေးနိုင်လျှင်
လျော်ရဖို့က သေချာနေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လက်ထက်တွင် ထောင်ပိုင်ကြီးနှင့် တိုင်ပင်ပြီး
(၆)လ တစ်ကြိမ် မီးစာရင်းပြ (Ripe Our) ပယ်ဖျက်ရန် ကြိုးစားရတော့သည်။

မီးစာရင်း ပြရာ၌ လည်း တစ်ကြိမ်ပြလျှင် ကျပ် (၅၀၀၀) ဖိုးထက် မပိုရပါ။
သို့သော် တစ်နှစ် တစ်ကြိမ် တန်ဖိုးလျှော့စနစ်အရ တန်ဖိုးသင့်သွားရသည် ဖြစ်ရာ ၁၈၈၉
ခုနှစ် က စတင် တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး ၁၈၉၂ ခုနှစ် ၊ ဇူလိုင်လတွင် စတင်ဖွင့်လှစ် အသုံးပြု
ခဲ့သော အင်းစိန်ထောင်ကြီးမှာ ယခု ၁၉၈၆ ခုနှစ် တွင် သက်တမ်း (၁၀၀) နီးပါး ရှိပြီ
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်ခေတ်က ပုံသေပစ္စည်းများ မှာ တစ်နှစ် တစ်ကြိမ်
တန်ဖိုးလျှော့စနစ်ဖြင့် တွက်မည် ဆိုပါက တန်ဖိုးလုံးဝ ရှိတော့မည် မဟုတ်ပေ။ သို့သော်
အစဉ်အဆက် ပုံသေပစ္စည်း ကိုင်တွယ်သွားခဲ့သူ အရာရှိများ က တာဝန်ကို ကျေမွန်စွာ
မလုပ်ခဲ့ကြသဖြင့် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ မှာ ပုံသေပစ္စည်းစာရင်းတွင် တည်ရှိနေဆဲပင်
ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်မှာ အိပ်ဆောင်အုပ်ချုပ်ရေး တာဝန်အပြင် အချုပ်ရုံး လုပ်ငန်းက တစ်ဖက်၊
ပုံသေပစ္စည်းများ မပျောက်ရှုရအောင် လိုက်လံစစ်ဆေးရသည်ကလည်း ရှိသေးသဖြင့် အလွန်

အလုပ်များ လှသည်။ ဌာနအသီးသီးတွင် ငယ်စာရင်းများ ထားရှိပြီး မှတ်ပုံတင်စာအုပ်များ လုပ်ထားသော်လည်း အဝင်အထွက်များ သော ပရိဘောဂများ ရုံးသုံးပစ္စည်း၊ အကျဉ်းသား၊ အချုပ်သားသုံး အိုးခွက်ပန်းကန်နှင့် လက်နက်ပစ္စည်းများ မှာ အပျောက်အရှ များ လှသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးခေတ်ဟောင်းက လက်ကျန်ပစ္စည်းများ ကို မီးစာရင်းမပြနိုင်ဘဲ နေ့စဉ်သုံးပြီး အပျောက်အရှ အပျက်အစီးများ လှသည့် ဒန်အိုးဒန်ခွက်၊ ဒန်ပန်းကန်ပြား၊ ပန်းကန်လုံးတို့သာ (၆) လ တစ်ကြိမ် (၅၀၀၀) ကျပ်ဖိုးထက် မပိုစေဘဲ မီးစာရင်းပြရသဖြင့် ခေတ်ဟောင်းပစ္စည်းများ က ချာချာလည်၍ ပုံသေပစ္စည်းစာရင်းများ ထဲက မထွက်နိုင်ဘဲ တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ် အင်းစိန်ထောင်အတွင်း ရှိ ပုံသေပစ္စည်းများ စာရင်းကို အကျယ်ချဲ့၍ ရေးသားနေခြင်းမှာ အကြောင်းရှိပေသည်။ (၆) လ တစ်ကြိမ် ပုံသေပစ္စည်းများ မီးစာရင်းပြရန် အလိုငှာ စတုခန်းများ အား လိုက်လံစစ်ဆေးရသည် ဖြစ်ရာ ထောင်ပိုင်ကြီးရုံးခန်း၊ အနောက်ဘက် စတုခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်စစ်ဆေးနေစဉ် ကြိုးသမားအား ကြိုးပေးသော ကြိုးသစ်တစ်ခွေ တိုးနေသည်ကို မြင်ရသည်။

ကြိုးခွေပေါ်တွင် မှတ်တမ်းတင် ချိတ်ဆွဲထားသော ကတ်ထူပြားကလေးပေါ်တွင် မင်းသားလေးခေါ် တင်ထွေး (ဘ) ဦးထွန်းလှအောင် (ပုဒ်မ-၃၀) (.....) ဟု ရေးထိုးထားသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ခင်မင်ခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ထံထံဝင်ဝင် ကူညီခဲ့ဖူးသော တပည့်ဟောင်းတစ်ဦးအား မသေမချင်း ကြိုးပေးကွပ်မျက်ခဲ့သော မနီလာကြိုးခွေကြီး ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် လွန်စွာ စက်ဆုပ် ရွံရှာမိသည်။

*

ပုံစံခန်း၌ အချုပ်လူသစ်များ အား မှတ်ပုံတင်စာအုပ်ကြီးဖြင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးပြီး လူသစ်ကြည့်နေသည်။

ယနေ့ တနင်္လာနေ့ ဖြစ်ရာ အချုပ်ရုံးထွက် လူပေါင်းများ သလို အချုပ်အသစ်ဝင်များ ကလည်း စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ပိတ်ရက်ခံနေသဖြင့် (၁၀၀) ကျော်ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ညနေခင်းရုံးပြန်နှင့် အာမခံလွတ်သူကိစ္စများ လည်း ရှိနေသဖြင့် တက်သူတစ်ရိုက်ပြီး အမြန်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးရတော့သည်။

အချုပ်လူသစ် (၅၀) ကျော် စစ်ဆေးပြီးသော ကျွန်ုပ် အလွန်ပင်ပန်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲ့လာသည်။ ပုံစံထိုင်၍ တစ်ဦးချင်း စစ်ဆေးသည်ကို စောင့်စားနေကြရသော အချုပ်လူသစ်များ လည်း ညောင်းညာနေပေလိမ့်မည် ။ ထို့ကြောင့် အခန်းလူကြီး မြင့်ဦးအား...

“မြင့်ဦးရေ Break Time ကွာ၊ ငါလည်း မခံနိုင်တော့ဘူး၊ ညက တာဝန်မှူး ကျလို့ အိပ်ရေး ပျက်လို့လား မသိဘူး၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲ့ပြီး အိပ်ငိုက်လာတယ်။ ကော်ဖီခါးခါး တစ်ခွက်နဲ့ ရေနွေးကြမ်းခါးခါး လုပ်ပေး၊ အချုပ်သစ်တွေ ကိုလည်း (၁၀) မိနစ် နားချိန်ပေးပြီး အပေါ့အလေး သွားခိုင်းပြီး နားပါစေ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

အချုပ်လူသစ်များ အား နားချိန်ပေးသဖြင့် အပြင်ထွက်သူ ထွက်၊ ရေသောက်သူ သောက်၊ ဆေးလိပ်ဖွာ၍ နားသူနားဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။ တကယ်ဆိုလျှင် လူသစ်ပုံစံခန်း ဆိုသည်မှာ နားခွင့်မပေးဘဲ စည်းကမ်းတင်းကြပ်သော အခန်း ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ပုံစံထိုင်၊ လူသစ်ကြည့်နေစဉ် လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှားသွားလာခွင့် ပေးလေ့မရှိပါ။

ကျွန်ုပ်လည်း ကော်ဖီခါးခါးနှင့် ရေနွေးကြမ်းခါးခါးကို သောက်ပြီး အခန်းထဲ၌ ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်၊ အညောင်းဖြေ၊ အကြောလျှော့သည်။ (၁၀) မိနစ်ပြည့်မှ ပြန်ထိုင်ကြပြီး လူသစ်ဆက်ကြည့်ရပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ စားပွဲရှေ့ ပုံစံပိုင်းထားသော အပိုင်းထဲတွင် အသားဖြူဖြူနီနီနှင့် ရုပ်ရှည်ချောမောသော လူငယ်ကလေးတစ်ဦး ပုံစံရပ်၍

ခေါင်းကိုငုံထားသည်။

“နာမည် ”

“မင်းသားလေး ခေါ် တင်ထွေး”

“အဘမည် ”

“ဦးထွန်းလှအောင်”

“အသက်”

“၂၃ နှစ် ”

“ဘာအမှု ဖြစ်သလဲ”

“လူသတ်မှု ”

ကျွန်ုပ် အံ့ဩလွန်း၍ ခေါင်းမော့ကြည့်မိသည်။ ဤမျှ နုနယ်လှပ ချောမောသော လူငယ်ကလေးက လူသတ်မှု ဟု အခန်းလူကြီး မြင့်ဦး မေးသည်ကို ပြန်လည်ဖြေကြားသော ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် အကြည့်ချင်းဆုံတော့ သူက ခေါင်းငုံသွားသည်။

“ဘယ်တရားရုံးလဲ”

“တိုက်ကြီး တရားရုံး = 15-7-1986

လှိုင်တရားရုံး = 20-7-1986

လှိုင်တရားရုံး = 22-7-1986

လှိုင်တရားရုံး = 24-7-1986

လှိုင်တရားရုံး = 26-7-1986”

ကျွန်ုပ် ဒုတိယအကြိမ် မော့ကြည့်မိပြန်သည်။

“မင်း လူသတ်မှု တွေ က များ လှချည်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ (၅) မှု ပါ ခင်ဗျား”

“နေရပ်လိပ်စာ”

“အမှတ် ()၊ ရန်ကုန်အင်းစိန်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။”

“အမှတ်သားရှာ”

“(၁) ယာပါးပြင် မွဲနက် (၁)၊

(၂) ယာကုပ်ပိုး အမာရွတ် (၁)၊

(၃) ဝဲပခုံးစွန်း အမာရွတ် (၁)။”

“ထောင်ဘူးဝမှာ အပ်နှံထားတဲ့ ပစ္စည်းစာရင်း ရှိသလား”

“ရှိပါတယ်”

“ပြော”

“(၁) မီဒီနာရီ (၁)လုံး ငွေရောင် ၊

(၂) ငွေ (၂၀၀၀၀) ကျပ်၊

(၃) အသည်းပုံစံ သော့ ချိတ်ပါ သော့တွဲ တစ်တွဲ ”

“ရပြီ... သွားတော့၊ နောက် တစ်ယောက် ”

ကျွန်ုပ် ဆက်လက်၍ အချုပ်လူသစ်များ အား ကြည့်လေရာ နေ့လယ်ခင်း

(၁)နာရီမှ ညနေ (၄) နာရီထိုးမှ ပြီးတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း အချုပ်အာမခံများ မလွှတ်မီ အချုပ်ရုံးခန်းသို့ ပြန်၍ (၁၅) မိနစ်ခန့် နားနေလိုက်ပါသည်။ နားနေစဉ်ကာလ၌ လည်း လူသတ်မှု (၅) မှု ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း ခံနေရသော ချောမောလှပသည့် လူသတ်သမား မင်းသားလေးခေါ် မောင်တင်ထွေးကို မျက်စိထဲ၌ ပြန်လည်မြင်ယောင်နေမိသည်။

ကျွန်ုပ် ရုံးခန်းအတွင်းရှိ ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ခါးဆန့်နားနေရင်း အတွေ့

တွေ လွင့်မြူး နေသည့်အခိုက်တွင် ...

“အဟမ်း... အဟမ်း”

ကျွန်ုပ် ချောင်းဟန့်သံကြောင့် မော့အကြည့် အချပ်ရုံးခန်းမှ တပ်ကြပ်စံသိန်း
ဖြစ်နေသည်။

“စံသိန်း ဘာကိစ္စ ရှိသလဲ”

“ဆရာ... အချပ်လူသစ်တစ်ဦးက ဆရာနဲ့ တွေ့တောင်းနေလို့ပါ”

“ဘယ်သူတဲ့လဲကွ၊ လွှတ်လိုက်လေ”

“မင်းသားလေးခေါ် တင်ထွေးပါဆရာ၊ လူသတ်မှု (၅) မှု နဲ့ အချပ်
ကျလာတဲ့သူပါ”

“အေး... အေး... လာပါစေ”

ကျွန်ုပ်အနီးရှိ စာရေး စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ထိုင်လိုက်ပြီး
ယိုယိုကလေးပုံစံရပ်၍ ဝင်လာသော လူငယ်အား...

“လာဟေ့... မင်းသားလေးဆိုတာ မဟုတ်လား၊ စားပွဲရှေ့ ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ကွ၊
ဘာကိစ္စများ ရှိသလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ထောင်မှူး ကြီးကို လျှောက်စရာရှိလို့ပါ”

“ပြောပါကွယ်... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာ ပြောပါ၊ ငါ ကူညီနိုင်သမျှ ကူညီပါ့မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျား၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် နာမည် မင်းသားလေးခေါ်
မောင်တင်ထွေးပါ၊ ဘွဲ့ရပြီးပါပြီ၊ ကျွန်တော် စက်အမျိုးမျိုးလည်း ပြင်တတ်ပါတယ်။
အစိုးရရုံးတစ်ရုံးမှာ အထက်တန်းစာရေး လည်း လုပ်ခဲ့လို့ ရုံးလုပ်ငန်းလည်း နားလည်ပါတယ်။

အလုပ်မရှိရင် မနေတတ်တဲ့ ကျွန်တော် အတွက် စိတ်ပြေလက်ပျောက်
ဖြစ်အောင်လို့ ဆရာတို့ရုံးမှာ ကျွန်တော် ကို ခိုင်းစေလိုပါတယ်။ ဘာလုပ်ငန်း ဖြစ် ဖြစ်

ပန်းပင်ရေလောင်းတာ၊ အမှိုက်ရှင်းတာကအစ ကျွန်တော် လုပ်နိုင်ပါတယ် ခင်ဗျား”

“အေး... အေး... ခဏစောင့်ဦး၊ တပ်ကြပ် စံသိန်းရေ”

“ခင်ဗျာ ဆရာ”

“အခန်းလူကြီး မြင့်ဦးကို ခဏခေါ်ပေးစမ်းကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

မကြာမီ အခန်းလူကြီး မြင့်ဦး ရောက်လာသဖြင့် ...

“မြင့်ဦးရေ... မင်းသားလေးကို ဘာအလုပ် ချထားသလဲ”

“မချရသေးဘူး ဆရာ၊ သူက ဘွဲ့ရဆိုတော့ ဆရာနဲ့ တွေ့ရအောင် ကျွန်တော် လွှတ်လိုက်တာပါ”

“ဪ... မင်းစနက်ကိုး၊ ဒါကြောင့် ငါစဉ်းစားနေတာ၊ အချုပ်သစ် တစ်ယောက် က ငါ့ကို လာတွေ့ဖို့ အကြောင်းမှမရှိဘဲ၊ ကဲ... အဲဒါဆိုရင် မင်းသားကလေးကို ငါ့ရုံးမှာ အထွေထွေအနေနဲ့ အလုပ်ချထားလိုက်၊ ငါ စမ်းပြီးခိုင်းမယ်၊

သူ နေဖို့ထိုင်ဖို့တော့ အခန်းမခွဲတော့ဘဲ မင်းအခန်းထဲမှာ ပဲ ချထားလိုက်၊ နေရေး ထိုင်ရေး လည်း အဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးလိုက်၊ မနက်ဖြန်မနက်ကစပြီး ငါ့ရုံးခန်းကို အလုပ်ဆင်းပါစေ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ခွင့်ပြုပါဦး ဆရာ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“အေး... အေး... ကောင်းပါပြီ”

မင်းသားလေးနှင့် အခန်းလူကြီး မြင့်ဦးတို့ ပြန်သွားကြတော့မှ တပ်ကြပ်စံသိန်းက အကြံပေးလာသည်။

“ဆရာ... မင်းသားလေးက အထက်တန်းစာရေး တောင် လုပ်ခဲ့တာဆိုတော့

စနစ်မကျဖြစ်နေတဲ့ ဆရာရဲ့ ပုံသေပစ္စည်းဌာနမှာ စာရင်းထိန်း ခန့်လိုက်ပါလား ဆရာ”

“အေး...ငါလည်း စဉ်းစားနေပါတယ်။ ခေတ်အဆက်ဆက်က အရှုပ်ထုပ်ကြီးကို အချိန်ပေးပြီး စနစ်တကျရှင်းလင်းဖို့ စာရင်းဇယား နားလည်တဲ့သူ လိုနေတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဘွဲ့ရတပ်သား ဂျမ်းဖော်ကလည်း ဟုတ်မလိုလိုနဲ့ အဆင်မပြေပြန်ဘူး။

ငါ့ကိုယ်တိုင် လုပ်ဖို့ကလည်း တခြားအလုပ်တွေနဲ့ ပိနေတော့ အချိန်ပိုင်းပဲ လုပ်နိုင်တယ်။ ဒီပုံသေပစ္စည်းကိစ္စက အမြန်ဆုံး ရှင်းလင်းနိုင်မှ ဖြစ်မယ်၊ ကြာလရင် ကိုယ့်ဘက်ပြန်ပတ်မှာ စိုးရတယ်”

“ဟုတ်ပါ၊ ဆရာရယ်၊ အရင် ပုံသေပစ္စည်းကိုင်ခဲ့တဲ့ ထောင်မှူး ဦးထွန်းလွင်က ဆုံးသွားတော့ တန်းလန်းကြီး ကျန်ခဲ့တာကို ထောင်မှူး ဦးသီက ဆက်လက်လွှဲပြောင်းယူရတယ်။ အခုတစ်ခါ ဆရာက လက်ခံရပြန်တော့ အပိုတွေ၊ အလိုတွေနဲ့ ရှုပ်နေပြန်ရော၊ ပုံသေပစ္စည်းတွေ ဆိုပြီး ငြိမ်ငြိမ်မနေနိုင်ကြဘူးနော် ဆရာ”

“ဟ... စံသိန်းရ၊ ပုံသေပစ္စည်းတွေ က သူ့ဟာသူ စတိုခန်းတွေ ထဲမှာ ငြိမ်ငြိမ်နေတာပါ။ လူတွေ ကသာ လက်မငြိမ်လို့ သူတို့ခမျာ ဟိုရောက်သည်ပေါက် ဖြစ်ရတာပါ။ ငယ်စာရင်းတွေ ကိုင်တဲ့ အဆောင်အသီးသီးရဲ့ တာဝန်ခံတွေ အသုံးမကျတာလည်း ပါတာပေါ့ကွာ”

“ဆရာ... ကျွန်တော် မသိလို့ မေးပါရစေ၊ ဆရာက ပင်မပုံသေပစ္စည်း တာဝန်ခံဆိုတော့ ဆရာပစ္စည်း ထုတ်ပေးလိုက်တာနဲ့ ဆရာ့တာဝန် ပြီးရောမဟုတ်လား၊ အခြားဌာနတွေ ရောက်သွားရင် သူတို့တာဝန်ပဲ မဟုတ်လား”

“အေး... ငါလည်း အရင်က အဲဒီ လိုပဲ ထင်ခဲ့တာ၊ မဟုတ်ဘူးကွ၊ အပြင်ဌာနကို ထုတ်ပေးရင်တော့ ကိစ္စက ပြတ်တယ်၊ အခုဟာက ထောင်တွင်း ဌာနအချင်းချင်းကိုပဲ ထုတ်ပေးတာ ဖြစ်လို့ လွှဲပြောင်းထုတ်ပေးတာ ဖြစ်ပေမယ့် ပင်မစာရင်းက လက်ခွဲစာရင်းကို ရောက်သွားပြီး ပေါ်နေဆဲပဲ။

လချပ်မှာ လည်း ပင်မစာရင်းနဲ့ လက်ခွဲဌာနစာရင်းတွေ ကို လစဉ်တင်နေရတာ

ဆိုတော့ မကိုက်ကိုင်အောင် လုပ်ရတော့တာပဲ။ (၆)လ တစ်ကြိမ်မှ မီးစာရင်းပြ (၅၀၀၀) ကျပ်ဖိုးအထိပဲ ပယ်ဖျက်ခွင့် တောင်းခံရတာ ဆိုတော့ ပျောက်ရှုပျက်စီးပစ္စည်းက များ ပြီး မြေပေါ်လက်ကျန်စာရင်းထက် စာရင်းစာအုပ်အထဲက ပစ္စည်းတွေ က ပိုများ နေတော့တာပေါ့။ ဒါကြောင့် ပုံသေပစ္စည်းကိုင်တဲ့ အရာရှိတိုင်း လျော်ရတာ မို့ မကိုင်ချင်ကြတာ”

“မင်းသားကလေးကို ကိုင်ခိုင်းပြီး ဆရာက လိုအပ်သမျှ ညွှန်ကြားတာပေါ့။ သူ့အစွမ်းအစ သိရတာ ပေါ့ ဆရာရယ်”

“အေး... သူက တာဝန်မဟုတ်တော့ ခက်တယ်။ ဘွဲ့ရ တပ်သား ဂျမ်းဇော်နဲ့ပဲ တွဲ ပေးရတော့မှာ ပဲ။ ငါကလည်း အချိန်မရတော့ ကိုယ်တိုင် မလုပ်နိုင်ဘူး၊ ကြီးကြပ်ရုံပဲ တတ်နိုင်မယ်။

နောက်ပြီး မင်းသားကလေးက ရုံးခဏခဏ ထွက်နေရတာ ပုံသေပစ္စည်းဆိုတာ နှစ် ကြီးအကျဉ်းသားက ကိုင်မှ ကောင်းတာ”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ၊ ဒါပေမယ့် မင်းသားလေးလည်း သူ တတ်နိုင်သမျှ လုပ်ပေးပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော် ကတော့ သူ့ကို ထောက်ခံပါတယ်”

“အေး... အေး... မနက်ဖြန်ကစပြီး ခိုင်းကြည့်မယ်၊ ပိတ်ရက်တွေ ကျရှင်လည်း ငါ့ကိုယ်တိုင် စတုခန်းတွေ ကို စစ်ဆေးပြီး မြေပေါ်လက်ကျန်စာရင်း ကောက်မယ်၊ မင်းတို့ရုံးအဖွဲ့ကလည်း ကူညီကြဦး၊ ပစ္စည်းအမည် တွေ များ တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

အရှုပ်ထုပ်ကြီးကို ရှင်းနိုင်မည် ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် ဝမ်းသာနေမိသည်။ ပုံသေပစ္စည်းဆိုသည်မှာ အသုံးပြုသူများ က ပေါ့ပေါ့တန်တန် အသုံးပြုကြသော်လည်း ပင်မပစ္စည်းထိန်းသိမ်းသူမှာ တာဝန်အလွန် ကြီးမားလှသည်။